

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Judecător: L. Holevițaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 3ra-1423/17

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bolduratu Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bolduratu Vasile
împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, reprezentată
de avocatul Spînu Ludmila, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani)
din 27 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 20 iulie 2016, Bolduratu Vasile a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ și restituirea taxei achitate.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin Hotărârea Comisiei de licențiere a
profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM adoptată la 3 iunie 2016, a fost
respinsă cererea depusă de către reclamant, prin care a solicitat să fie admis în
profesia de avocat, pe motiv ca nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea
cu privire la avocatură.

Menționează că, prin cererea prealabilă adresată Comisiei de licențiere a
profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM din 20 iunie 2016 a solicitat să fie
revocată hotărârea sus enunțată, însă Comisia de licențiere a profesiei de avocat
prin decizia din 8 iulie 2016 a refuzat în satisfacerea cerințelor cererii prelabile,
fără a-l informa în modul prevăzute de lege despre decizia adoptată.

Relevă că, atât hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a
Uniunii Avocaților din RM din 20 iunie 2016, cât și cea din 8 iulie 2016 nu
corespund condițiilor de formă și conținut ale unui act oficial, deoarece nu este
indicat în baza căror motive și temeuri a fost respinsă cererea, inclusiv și cererea
prealabilă, nu a fost indicat care condiții prevăzute de art. 10 alin. (2) din Legea cu

privire la avocatură, nu sunt întrunite, nu este indicat care a fost modalitatea de examinare a cererilor, precum și modalitatea de votare, câte voturi au fost expuse pro și contra (cu atât mai mult nu este indicat dacă au fost și opinii separate la acest capitol).

Explică că, nu este clară poziția Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM la interpretarea și aplicarea neuniformă a legislației în vigoare, precum și la aplicarea selectivă și discriminatorie a prevederilor legale, deoarece în unele cazuri, în baza acelorași principii, solicitanții sunt admiși în profesia de avocat.

Consideră că, contrar deciziilor adoptate de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM, dânsul a respectat și întrunește condițiile prescise în dispoziția art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, conform căreia.

Susține că, legislatorul a instituit 2 etape pentru exercitarea profesiei de avocat, prima etapă fiind admiterea în profesia de avocat, a doua etapă fiind eliberarea propriu zisă a licenței de avocat, act în baza căruia și este exercitată profesia de avocat.

Precizează că, nu îi poate fi imputată încălcarea art. 21 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură, deoarece, conform pct. 10 alin. (2) este stabilit că, de aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază și persoanele care, după demisia din funcția de judecător și procuror, au continuat să activeze în domeniul dreptului, astfel, Comisia de licențiere urma doar să verifice dacă el, după admiterea în profesia de avocat, dar înainte de a obține licența în corespundere cu art. 22 din Legea cu privire la avocatură, nu abuzează de acest drept, fiind antrenat în alte activități profesionale incompatibile cu statutul de avocat.

Specifică că, impunerea achitării acelei taxe de 5 000 lei contravine legislației în vigoare și este neîntemeiată, iar neachitarea ei nu poate fi invocată în motivarea neexaminării cererii depuse, sau se constată abuzul comis în această parte de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat.

Solicită anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 3 iunie 2016, în partea respingerii cererii sale privind admiterea în profesia de avocat, cu obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a emite actul administrativ privind admiterea cererii lui Bolduratu Vasile de accedere în profesia de avocat și restituirea taxei achitate în sumă de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 ianuarie 2017 acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM din 3 iunie 2016, în partea respingerii cererii lui Bolduratu Vasile privind admiterea în profesia de avocat, cu obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM de a emite actul administrativ privind admiterea cererii lui Bolduratu Vasile de accedere în profesia de avocat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017 a fost admis apelul declarat de Uniunea Avocaților din RM, casată hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM just a respins cererea reclamantului Bolduratu Vasile privind admiterea în profesia de avocat, din motiv că dânsul nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, or, atunci când candidații cu o vechime în muncă în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 10 ani solicită obținerea licenței de avocat, aceștia urmează să se adreseze cu cerere de accesare în avocatură, doar după demisia din funcțiile respective.

În accepțiunea instanței de apel demisia din funcțiile de judecător-procuror este o condiție cheie din textul art. 10 alin. (2) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, iar nerespectarea acestei prevederi exclude accesarea în profesia de avocat.

Instanța de apel a constatat că unica condiție impusă de legiuitor persoanelor care au cel puțin 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător sau de procuror este că acestea să solicite eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat în termen de 6 luni după demisia din funcțiile respective. Prin urmare, este evident faptul că, aflarea în funcție de procuror nu oferă dreptul de a solicita eliberarea licenței de avocat.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că aflarea în funcția de procuror sau judecător nu oferă dreptul a solicita eliberarea licenței.

La 3 noiembrie 2017 Bolduratu Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că la momentul solicitării sale de a fi admis în profesia de avocat nu există careva temeiuri ce ar fi impus Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM a respinge cererea sa.

Insistă că pentru a asigura proporția intereselor individuale în raport cu cele publice, Comisia de licențiere la etapa admiterii în profesia de avocat este în drept să admită în profesia de avocat solicitanții angajați în câmpul muncii în funcții retribuite, conform art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatura și nimic nu îngrădește retragerea licenței respective, în ipoteza în care solicitantul nu va respecta prevederile art. 11 din Lege la etapa licențierii profesiei de avocat.

Reiterează că prevederile art. 10 alin. (2) coroborat cu art. 21 alin. (4) a Legii cu privire la avocatură trebuie aplicate într-un mod în care să nu fie încălcat dreptul la muncă și dreptul la viața privată garantate de legislația națională protejată de CEDO:

Sușține că starea de incompatibilitate nu survine în momentul depunerii cererii de admitere în profesia de avocat, ci în momentul în care candidatul/solicitantul capătă dreptul de a desfășura activitatea de avocat în conformitate cu prevederile art. 12 din Legea cu privire la avocatură.

Consideră că impunerea achitării taxei de 5 000 lei contravine legislației în vigoare, iar Comisia de Licențiere a profesiei de avocat nu este în drept a impune solicitanții să achite această sumă sub condiția neadmiterii spre examinare a cererii depuse.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat părților copia deciziei din 20 iulie 2017 la data de 16 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 13161 (f. d. 88), iar date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, recursul declarat la data de 3 noiembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 22 noiembrie 2017, în adresa intimatei Uniunii Avocaților din RM a fost expediată copia recursului declarat de către Bolduratu Vasile, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimata nu și-a exercitat dreptul procedural în termenul prevăzut de lege și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Bolduratu Vasile în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bolduratu Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Bolduratu Vasile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Bolduratu Vasile, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva